
Phần Thứ Mười Lăm: XỨ CỦA CHÍN MƯƠI TÁM SỬ

Chín mươi tám sử gồm: Ái của cõi Dục có năm, giận dữ có năm. Ái của cõi Sắc, Vô Sắc có mười. Mạn mười lăm, Vô minh có mười lăm. Kiến ba mươi sáu và nghi mười hai.

Hỏi: Vì sao tạo ra phần luận này?

Đáp: Như Sa-môn gìn giữ bốn vấn. Vì nhằm dứt trừ ý nghĩ của người kia, nên soạn ra phần luận này.

Nói như Sa-môn gìn giữ bốn vấn: Tức là tất cả Khế kinh của Phật như Phật đã giảng nói mà giữ gìn.

Hỏi: Vì sao người kia nghĩ như thế?

Đáp: Người kia nói rằng ai là người có uy lực hơn Phật? Nghĩa là Khế kinh của Phật nói có bảy sử, người kia có thể nêu ra chín mươi tám sử chăng? Người kia muốn thế, vì muốn dứt trừ ý nghĩ đó, để nói đầy đủ về tướng như thật của chín mươi tám sử.

Vì thế cho nên soạn ra phần luận này: Khế kinh Phật nói có bảy sử. Người kia đã phân biệt về giới, hành, chủng, dấy khởi thành chín mươi tám sử.

Phân biệt về chủng là phân biệt về chủng của sử ái dục nơi bảy sử. Trong chín mươi tám sử khởi năm thứ sử giận dữ cũng vậy. Phân biệt về cõi tức sử ái hữu trong bảy sử, là sử phân biệt về cõi. Như trong chín mươi tám sử dấy khởi mười thứ sử. Như sử mạn trong bảy sử, cũng phân biệt về cõi, như trong chín mươi tám sử dấy khởi mười lăm thứ sử, vô minh cũng vậy. Như nói nghi trong bảy sử, cũng được phân biệt về cõi, tức trong chín mươi tám sử dấy khởi mười hai thứ.

Phân biệt về giới, hành, chủng tức là: Sử kiến trong bảy sử, phân biệt về cõi, khởi mười lăm, năm kiến của cõi Dục, năm kiến của cõi Sắc, Vô Sắc.

Phân biệt về hành có mười tám: cõi Dục có sáu, cõi Sắc có sáu và cõi Vô Sắc có sáu.

Phân biệt về chủng: có bốn.

Như thế, phân biệt về giới hành, chủng của năm kiến, trong chín mươi tám sử dấy khởi ba mươi sáu sử. Đây là nói phân biệt về giới, phân biệt về hành, phân biệt về chủng của bảy sử, liền dấy khởi chín mươi tám sử.

Nói rộng về xứ của chín mươi tám sử xong. Nói về chương nhỏ của phẩm Bất thiện xong.